

Ομιλία Γενικής Προξένου της Ελλάδος στη Μελβούρνη
κας Χριστίνας Σημαντηράκη με αφορμή τα εγκαίνια της εκστρατείας
«Ομιλούμε Ελληνικά το Μάρτιο»

Κέντρο Σύγχρονου Πολιτισμού
Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Μελβούρνης και Βικτώριας
21 Φεβρουαρίου 2014

Η ελληνική, γλώσσα κατεξοχήν καλλιεργημένη, σμιλεμένη επί 30 και πλέον αιώνες στην έκφραση και διατύπωση των λεπτών εννοιών της φιλοσοφίας, της επιστήμης και της τέχνης, των στοχαστικών εννοιών της ποίησης και του αρχαίου δράματος, αλλά και των ακριβολόγων εννοιών της ιστορίας και της θεολογίας, κατέχει ξεχωριστή θέση ανάμεσα στις 2.700 γλώσσες του σύγχρονου κόσμου.

Αποτελεί μοναδικό παράδειγμα γλώσσας με αδιάσπαστη ιστορική συνέχεια σε τόσο μεγάλο βάθος χρόνου, αφού έχει προφορική παράδοση τουλάχιστον 4.000 χρόνων και γραπτή 3.500 χρόνων. Είναι αξιοθαύμαστο πώς ο ίδιος λαός, στον ίδιο γεωγραφικό χώρο, 40 αιώνες τώρα χωρίς διακοπή, μιλάει και γράφει την ίδια γλώσσα. Λέει χαρακτηριστικά ο Σεφέρης:

«Για κοιτάξτε πόσο θαυμάσιο πράγμα είναι να λογαριάζει κανείς πως, από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως τα σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδούμε με την ίδια γλώσσα. Κι αυτό δεν σταμάτησε ποτέ, είτε σκεφτούμε την Κλυταιμνήστρα που μιλά στον Αγαμέμνονα, είτε την Καινή Διαθήκη, είτε τους ύμνους του Ρωμανού και τον Διγενή Ακρίτα, είτε το Κρητικό Θέατρο και τον Ερωτόκριτο, είτε το δημοτικό τραγούδι!».

Η ελληνική γλώσσα υπήρξε η πρώτη διεθνής γλώσσα από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, γλώσσα των συναλλαγών και της πολιτισμικής προσέγγισης των λαών, που βρέθηκαν στο διάβα του μεγάλου στρατηλάτη.

Η οικουμενικότητά της πιστοποιείται από το κύρος που απέκτησε ως γλώσσα της Καινής Διαθήκης, η οποία γράφτηκε, κατά το μεγαλύτερο μέρος, απευθείας στα ελληνικά, από συγγραφείς που είχαν επηρεαστεί από τον ελληνικό τρόπο σκέψης. Είναι, επίσης, άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης από τους Εβδομήκοντα για τις ανάγκες των ιουδαϊκών κοινοτήτων της Ανατολής, που ήταν ελληνόφωνες εκείνη την εποχή.

Η ελληνική γλώσσα ακτινοβόλησε σε όλους τους λαούς της Μεσογειακής λεκάνης, αρχής γενομένης από τους Ρωμαίους στην κλασική αρχαιότητα. Είναι η γλώσσα του ανθρωπίνου πνεύματος στις πρώτες μεγάλες στιγμές της δημιουργίας του. Στην Ευρώπη, κατά την ιστορική περίοδο της Αναγέννησης, κατέστη αναγκαία η προσφυγή στην ελληνική γλώσσα, για να συμβάλει με τον

λεκτικό της πλούτο στη διατύπωση των πιο σημαντικών σκέψεων και εννοιών της δυτικής διάνοησης σε ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων.

Πρόκειται για γλώσσα με πολύτιμη, μοναδική συμβολή στον εμπλουτισμό του λεξιλογίου άλλων γλωσσών. Σχεδόν, δεν υπάρχει γλώσσα σήμερα που να μην έχει ελληνικές λέξεις.

Η ελληνική γλώσσα συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση της παγκόσμιας διάνοησης, προσφέροντας τα πιο λεπτά, τα πιο ειδικά εργαλεία έκφρασης, εξελισσόμενη σταδιακά στο διάβα του χρόνου και προσαρμοζόμενη στις ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές μεταλλάξεις.

Ανάμεσα σε ό,τι μας επιτρέπει να υπερηφανευόμαστε για την καταγωγή μας είναι και η γλώσσα μας, οι μικρές καθημερινές λέξεις όπως Φως, Ουρανός, Ήλιος, που παραμένουν αναλλοίωτες από την εποχή του Ομήρου. Η γλώσσα που πρώτη χρησιμοποιήθηκε για την έκφραση των εννοιών της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Οι Έλληνες των αποικιών στην Αρχαιότητα κράτησαν αναλλοίωτη τη γλώσσα και το «ομόγλωσσον», μαζί με το «ομόθρησκον» και το «όμαιμον» αποτελούσαν τα γνωρίσματα της κοινής καταγωγής τους με τους Έλληνες της μητροπολιτικής Ελλάδας.

Αιώνες αργότερα, οι σύγχρονοι Έλληνες, ως νέοι Οδυσσείς, διακατεχόμενοι από την ίδια επιθυμία με τον μακρινό τους πρόγονο, να γνωρίσουν δηλαδή τα «άστεα» και τον «νόον» πολλών ανθρώπων, αλλά και υπηρετούντες τον Κερδωό Ερμή, εξαπλώθηκαν στις πέντε ηπείρους, έχοντας, ως συνδετικό κρίκο με αυτό που άφηναν πίσω τους, τη γλώσσα τους.

Γι αυτή, λοιπόν, την ελληνική γλώσσα, για να μη χαθεί εντελώς για τα χιλιάδες παιδιά των Ελλήνων δεύτερης και τρίτης γενιάς έχουμε υποχρέωση να συστρατευτούμε και να αντιδράσουμε άμεσα. Οι καιροί ου μενετοί.

Η ελληνική γλώσσα είναι συνυφασμένη με την ψυχή, την ταυτότητα και την ιστορική μας συνέχεια και αποτελεί την απaráμιλλη και ανεκτίμητη κληρονομιά μας, παρακαταθήκη πολιτισμού και πηγή έμπνευσης για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Η διαφύλαξη του ύψιστου αυτού αγαθού είναι υποχρέωση όλων μας.

*****